TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2006. gada 11. maijā *

Lieta C-11/05

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Gerechtshof te Amsterdam* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 28. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 14. janvārī, tiesvedībā

Friesland Coberco Dairy Foods BV, kas darbojas ar nosaukumu "Friesland Supply Point Ede"

pret

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: tiesneši A. Ross [*A. Rosas*] (palātas priekšsēdētājs), J. Malenovskis [*J. Malenovský*], Ž. P. Puisošē [*J.-P. Puissochet*], U. Lehmuss [*U. Lõhmus*] un A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*] (referents),

* Tiesvedības valoda — holandiešu.

ģenerāladvokāts M. Pojarešs Maduru [*M. Poiares Maduro*],
sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 8. decembrī,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Friesland Coberco Dairy Foods BV* vārdā — J. H. Oleife [*J. G. Olijve*] un J. P. Šoltens [*J. P. Scholten*], padomnieki,

— Nīderlandes valdības vārdā — H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*] un M. de Hrāfe [*M. de Grave*], pārstāvji,

— Grieķijas valdības vārdā — I. Halkiass [*I. Chalkias*] un S. Papajoanu [*S. Papaioannou*], pārstāvji,

— Itālijas valdības vārdā — I. M. Bragulja [*I. M. Braguglia*], pārstāvis, kam palīdz Dž. Albencio [*G. Albenzio*], *avvocato dello Stato*,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — Ž. Otjo [*J. Hottiaux*], pārstāve, kam palīdz Ī. van Gervens [*Y. van Gerven*], advokāts,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 2. februārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz to, kā interpretēt 133. panta e) punktu Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. novembra Regulu (EK) Nr. 2700/2000 (OV L 311, 17. lpp.) (turpmāk tekstā — "Muitas kodekss"), kā arī 502. panta 3. punktu un 504. panta 4. punktu Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2001. gada 4. maija Regulu (EK) Nr. 993/2001 (OV L 141, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Īstenošanas regula").

2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar prāvu starp Nīderlandes sabiedrību *Friesland Coberco Dairy Foods BV* (turpmāk tekstā — "*Coberco Dairy Foods*") un *inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/Kantoor Groningen* (Nodokļu administrācijas inspektors/ziemeļu muitas dienests/Groningenas nodaļa, turpmāk tekstā — "inspektors") par pieteikumu izsniegt atļauju veikt pārstrādi muitas kontrolē (turpmāk tekstā — "pieteikums").

Atbilstošās tiesību normas

Muitas kodekss

3 Ar Muitas kodeksu tiek izveidotas vairākas ekonomiska rakstura muitas procedūras, tostarp procedūra, saskaņā ar kuru "pārstrāde tiek veikta muitas kontrolē", kā tas ir paredzēts šī kodeksa 130.–136. pantā.

4 Muitas kodeksa 130. pants ir formulēts šādi:

"Pārstrāde muitas kontrolē ļauj Kopienas muitas teritorijā izmantot ārpuskopienas preces, nepiemērojot tām ievedmuitu vai tirdzniecības politikas pasākumus, darbībās, kas maina to raksturu vai stāvokli, un šādu darbību rezultātā radušos produktus laist brīvā apgrozībā ar tiem atbilstošu ievedmuitas nodokļa likmi. Šādi produkti saucami par pārstrādes produktiem."

5 Minētā kodeksa 132. pants nosaka:

"Atļauju pārstrādāt muitas kontrolē izsniedz pēc tās personas pieprasījuma, kura pārstrādi izdara vai organizē."

6 Muitas kodeksa 133. pants paredz:

"Atļauju izsniedz:

[..]

e) ja ir izpildīti procedūras nosacījumi, kas palīdz radīt vai saglabāt kādu pārstrādes nozari Kopienā, nekaitējot līdzīgu preču ražotāju būtiskajām interesēm Kopienā (saimnieciskie nosacījumi). Gadījumus, kad ekonomiskos [saimnieciskos]

nosacījumus uzskata par izpildītiem, var noteikt saskaņā ar komitejas procedūru."

7 Saskaņā ar Muitas kodeksa 247.–249. pantu Eiropas Kopienu Komisijai palīdz Muitas kodeksa komiteja (turpmāk tekstā — "Komiteja") atbilstoši minētajos pantos paredzētajiem nosacījumiem.

8 Attiecībā uz šo Komiteju minētā kodeksa 249. pants nosaka:

"Komiteja var izskatīt jebkuru jautājumu, kas saistīts ar muitas noteikumiem, kuru izvirza tās priekšsēdētājs vai nu pēc savas ierosmes, vai pēc kādas dalībvalsts pārstāvja lūguma."

Īstenošanas regula

9 Īstenošanas regulas 496. pantā "atļauja" ir definēta kā muitas dienestu lēmums atļaut izmantot procedūru.

10 Šīs regulas 502. pants nosaka:

"1. Izņemot gadījumus, kad saskaņā ar 3., 4. vai 6. nodaļu tiek uzskatīts, ka saimnieciskie nosacījumi ir izpildīti, atļauju nedod, iekams muitas dienesti nav saimnieciskos nosacījumus pārbaudījuši.

2. Ievešanas pārstrādei gadījumos (3. nodaļa) pārbaudei jākonstatē, ka Kopienas avotu izmantošanai trūkst saimnieciska pamata, jo īpaši, ņemot vērā šādus kritērijus, kas sīkāk izklāstīti 70. pielikuma B daļā:

a) nav pieejamas Kopienas ražotas preces, kurām būtu tāda pati kvalitāte un tehniskās īpašības kā precēm, kuras paredzēts ievest paredzētajai apstrādei;

b) atšķiras Kopienas ražoto preču un to preču cena, ko paredzēts ievest;

c) līgumsaistības.

3. Attiecībā uz pārstrādi muitas kontrolē (4. nodaļa) pārbaudei jānoskaidro, vai ārpuskopienas avotu izmantošana ļauj radīt vai uzturēt apstrādi [pārstrādi] Kopienā.

[..]"

11 Minētās regulas 503. pants nosaka:

"Saimniecisko nosacījumu pārbaude ar Komisijas līdzdalību var notikt:

a) ja attiecīgie muitas dienesti vēlas apspriesties pirms vai pēc atļaujas izdošanas;

b) ja cita muitas pārvalde iebilst pret izdotu atļauju;

c) pēc Komisijas ierosmes."

12 Īstenošanas regulas 504. pants nosaka:

"1. Ja uzsākta pārbaude saskaņā ar 503. pantu, lieta nosūtāma Komisijai. Tajā ir jau izdarītās pārbaudes rezultāti.

2. Komisija nosūta saņemšanas apstiprinājumu vai paziņojumu attiecīgajiem muitas dienestiem, ja rīkojas pēc savas ierosmes. Apspriežoties ar tiem, Komisija nosaka, vai saimnieciskie nosacījumi jāpārbauda Komitejā.

3. Ja lieta tiek nodota Komitejai, muitas dienesti informē pieteikuma iesniedzēju vai turētāju par to, ka šāda procedūra ir uzsākta, un, ja pieteikuma apstrāde nav pabeigta, par to, ka ir pārtraukti 506. pantā noteiktie termiņi.

4. Komitejas slēdzienu ņem vērā attiecīgie muitas dienesti un citi muitas dienesti, kuri nodarbojas ar līdzīgām atļaujām vai pieteikumiem.

[..]"

13 Attiecībā uz procedūru, saskaņā ar kuru pārstrāde tiek veikta muitas kontrolē, Īstenošanas regulas 551. panta 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts:

"Kārtība [procedūra] pārstrādei muitas kontrolē ir piemērojama precēm, kuru pārstrādē rodas produkti, kam piemērojams zemāks ievedmuitas nodoklis nekā ievedprecēm."

14 Minētās regulas 552. pants nosaka:

"1. Attiecībā uz 76. pielikuma A daļā minēto veidu precēm un darbībām saimnieciskie nosacījumi uzskatāmi par izpildītiem.

Citu veidu precēm un darbībām saimnieciskos nosacījumus pārbauda.

2. Attiecībā uz 76. pielikuma B daļā minētajā precēm un darbībām saimnieciskos nosacījumus pārbauda Komitejā. Piemēro 504. panta 3. un 4. punktu."

15 Īstenošanas regulas 76. pielikuma B daļā ir iekļautas visas preces, uz kurām attiecas lauksaimniecības politikas pasākumi.

Regula (EK) Nr. 1260/2001

16 Lai sasniegtu kopējās lauksaimniecības politikas mērķus un it īpaši lai nodrošinātu, ka Kopienas cukurbiešu un cukurniedru audzētāji turpina saņemt vajadzīgās garantijas attiecībā uz nodarbinātību un dzīves līmeni, ar Padomes 2001. gada 19. jūnija Regulu (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 178, 1. lpp.) tika ieviesti atbilstoši pasākumi cukura tirgu stabilizēšanai.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

17 *Coberco Dairy Foods* ražo dzērienus uz augļu sulas bāzes, par izejvielu izmantojot augļu sulas koncentrātus, cukurus, aromatizētājus, minerālus un vitamīnus, kas pirkti no sabiedrībām, no kurām dažas atrodas dalībvalstīs, bet citas — trešās valstīs. Ražošanas procesu galvenokārt veido augļu sulas sajaukšana ar ūdeni un cukuru, produktu pasterizēšana un to iepakošana.

18 Atbilstoši Muitas kodeksa 132. pantam šī sabiedrība 2002. gada 23. jūlijā iesniedza Nīderlandes muitas dienestiem pieteikumu izsniegt atļauju muitas kontrolē veikt šādu trīs produktu pārstrādi: ābolu sulas, kam pievienots cukurs, apelsīnu sulas, kam pievienots cukurs, un baltā cukura, izņemot cukurniedru cukuru, pārstrādi. Minētajā pieteikumā atbilstoši saimnieciskajiem nosacījumiem bija norādīts, ka no trešām valstīm iepirktu izejvielu izmantošana ļautu saglabāt pārstrādi Kopienā.

19 Tā kā preces un paredzētā pārstrāde ir iekļauta Īstenošanas regulas 76. pielikuma B daļā, Komitejai tika iesniegti lietas materiāli, lai tā pārbaudītu, vai ir izpildīti saimnieciskie nosacījumi.

20 2003. gada 22. augustā Komisija iesniedza Komitejā darba dokumentu, no kura izriet, ka *Coberco Dairy Foods* savu pieteikumu izsniegt atļauju iesniedza tādēļ, ka starp Centrāleiropas un Austrumeiropas ražotājiem pastāvēja liela konkurence. Tajā bija paredzēts, ka sākotnējais ieguldījums ir apmēram EUR 750 000, lai uzbūvētu pārstrādes iekārtu, kurai vajadzētu sekmēt apmēram divu darbavietu izveidi. Ja netiktu piemērota procedūra, saskaņā ar kuru pārstrāde tiek veikta muitas kontrolē, *Coberco Dairy Foods*, iespējams, nolemtu produktus pārstrādāt drīzāk Centrāleiropā vai Austrumeiropā, nevis Nīderlandē.

21 Komiteja šo dokumentu pārbaudīja 2003. gada 18. septembra sanāksmes laikā. Šīs sanāksmes protokolā ir norādīts, ka Komisijas Lauksaimniecības ģenerāldirekcijas pārstāvis informēja Komiteju, pirmkārt, par to, ka cukura noieta garantijas samazinās, lai tiktu ievērotas Kopienas starptautiskās saistības, un, otrkārt, par to, ka Kopienas cukura ražotājiem bija radušās "grūtības" un ka imports, "kas ir atbrīvots no nodokļiem" atbilstoši procedūrai, saskaņā ar kuru pārstrāde tiek veikta muitas kontrolē, palielina šīs grūtības. Tā rezultātā minētā ģenerāldirekcija pieteikumu noraidīja. Līdz ar to Komiteja nolēma, ka saimnieciskie nosacījumi šajā gadījumā nav ievēroti.

22 Pieņemot 2003. gada 27. oktobra lēmumu, Nīderlandes muitas dienesti balstījās uz šo Komitejas slēdzienu, lai noraidītu *Coberco Dairy Foods* pieteikumu. Tā iesniegto sūdzību inspektors noraidīja 2004. gada 2. aprīlī.

23 Līdz ar to *Coberco Dairy Foods* 2004. gada 10. maijā cēla prasību *Gerechtshof te Amsterdam* [Amsterdamas Apelācijas tiesā].

24 Šajos apstākļos *Gerechtshof te Amsterdam* ar 2004. gada 28. decembra rīkojumu nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

"1) Kā interpretēt [Muitas kodeksa] 133. panta e) punktā iekļauto frāzi "nekaitējot līdzīgu preču ražotāju būtiskajām interesēm Kopienā"? Vai ir jāņem vērā tikai

galaprodukta tirgus vai tomēr ir jāpārbauda ar izejvielām saistītā ekonomiskā situācija, kāda pastāv, veicot pārstrādi muitas kontrolē?

2) Vai, lai novērtētu [Īstenošanas regulas] 502. panta 3. punktā iekļauto frāzi "radīt vai uzturēt apstrādi [pārstrādi]", ir jāņem vērā konkrēts darbavietu skaits, kas kā minimums radīts ar paredzēto pārstrādi? Kādi vēl kritēriji ir jāizmanto, lai interpretētu iepriekš citēto regulas tekstu?

3) Vai, ņemot vērā atbildes uz pirmo un otro jautājumu, prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā Tiesa var pārbaudīt Komitejas slēdziena spēkā esamību?

4) Vai — apstiprinošas atbildes gadījumā — šajā gadījumā dotais slēdziens ir spēkā gan saistībā ar tā pamatojumu, gan izvirzītajiem ekonomiskajiem argumentiem?

5) Gadījumā, ja Tiesas kompetencē nav novērtēt slēdziena spēkā esamību, kā interpretēt [Īstenošanas regulas] 504. panta 4. punktā iekļauto frāzi "Komitejas slēdzienu ņem vērā (attiecīgie muitas dienesti)", ja muitas dienesti (pirmajā instancē) un/vai valsts tiesa (apelācijas instancē) uzskata, ka Komitejas slēdziens neļauj pieņemt lēmumu noraidīt pieteikumu par atļauju izmantot procedūru, saskaņā ar kuru pārstrāde tiek veikta muitas kontrolē?"

Par piekto jautājumu

25 Saistībā ar piekto jautājumu, kas ir jāaplūko vispirms, iesniedzējtiesa vēlas uzzināt, kā ir interpretējama Īstenošanas regulas 504. panta 4. punktā iekļautā frāze "Komitejas slēdzienu ņem vērā attiecīgie muitas dienesti". Tā būtībā vēlas uzzināt, vai šī norma nozīmē, ka Komitejas slēdziens ir saistošs valsts muitas dienestiem, kas lemj par pieteikumu izsniegt atļauju veikt pārstrādi muitas kontrolē.

26 Vispirms ir jānorāda, ka no Īstenošanas regulas 504. panta 4. punkta formulējuma neizriet, ka Komitejas slēdziens ir saistošs valsts muitas dienestiem. Saskaņā ar šīs pašas normas noteikumiem Komitejas slēdziens ir tikai jāņem vērā muitas dienestiem, kuriem ir iesniegts pieteikums, kā arī visiem citiem muitas dienestiem, kas nodarbojas ar līdzīgām atļaujām vai pieteikumiem.

27 Šī norma nekādā ziņā neuzliek valsts muitas dienestiem pienākumu automātiski ievērot Komitejas slēdzienu. Tie var neņemt vērā Komitejas sniegto slēdzienu, ja vien tie šo savu lēmumu pamato.

28 Šis Komitejas slēdziena juridiskā rakstura novērtējums un muitas dienestiem uzliktā pienākuma, kas tiem jāpilda laikā, kad tie ņem vērā šo slēdzienu, apjoma novērtējums ir pretrunā mērķim, ar kādu tika izveidota Komiteja. Kā izriet no minētā kodeksa septītā apsvēruma, šīs Komitejas izveides mērķis bija nodrošināt ciešu un efektīvu sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju jomā, uz kuru attiecas Muitas kodekss. Attiecībā uz pieteikumu atļaut veikt pārstrādi muitas kontrolē šī sadarbība var un dažreiz tai jāizpaužas kā Muitas kodeksa 133. panta e) punktā un

Īstenošanas regulas 502. pantā paredzēto saimniecisko nosacījumu pārbaudei un kā apspriedēm ar Komiteju, pirms attiecīgie muitas dienesti izsniedz atļauju, vai pēc šādas atļaujas izsniegšanas.

29 Kaut arī Komitejas slēdziena mērķis ir informēt muitas dienestus par attiecīgiem saimnieciskajiem nosacījumiem, kā to paredz Muitas kodekss un Īstenošanas regula, ne no Īstenošanas regulas formulējuma, it īpaši no šīs regulas 504. panta 4. punkta, un Komitejas uzdevumiem, ne arī no mērķa, kāds izvirzīts apspriedēm ar Komiteju, nekādā ziņā neizriet, ka attiecīgajiem muitas dienestiem tomēr ir saistošs Komitejas slēdziens.

30 Turklāt gan Muitas kodeksa 133. panta e) punkts, kas paredz, ka gadījumus, kad saimnieciskos nosacījumus uzskata par izpildītiem, var noteikt saskaņā ar Komitejas procedūru, gan tā paša kodeksa 249. pants, kurš noteic, ka Komiteja var izskatīt jebkuru jautājumu, kas ir saistīts ar muitas noteikumiem, apstiprina, ka Komitejas uzdevums būtībā ir atvieglot kompetentajiem muitas dienestiem lēmumu pieņemšanu, nevis uzlikt to darbībai ierobežojumus.

31 Šo Īstenošanas regulas 504. panta 4. punkta interpretāciju, saskaņā ar kuru Komitejas slēdziens nav saistošs, nevar apšaubīt ar faktu, ka attiecīgos apstākļos, it īpaši tad, kad, kā tas ir pamata prāvā, runa ir par precēm, uz kurām attiecas lauksaimniecības politikas pasākumi, apspriešanās ar Komiteju ir obligāta saskaņā ar Īstenošanas regulas 552. panta 2. punktu. Pat šādā gadījumā kompetentajiem muitas dienestiem minētās Komitejas slēdziens ir tikai jāņem vērā un tiem šis slēdziens nav saistošs. Pienākumu apspriesties ar Komiteju nevar pielīdzināt pienākumam ievērot tās sniegto slēdzienu.

32 Attiecībā uz dažās dalībvalstīs, tostarp Nīderlandes Karalistē, īstenoto praksi, saskaņā ar kuru attiecīgie muitas dienesti automātiski ievēro Komitejas slēdzienu, ja tas ir negatīvs, ir jānorāda, ka saskaņā ar attiecīgajām Muitas kodeksa un Īstenošanas regulas normām, minētie dienesti tomēr var ieņemt nostāju, kas atšķiras no Komitejas nostājas, ja tie ir veikuši atbilstošu apstākļu novērtējumu un pietiekami pamatojuši savu lēmumu šajā sakarā.

33 Šajos apstākļos uz piekto jautājumu ir jāatbild tā, ka Komitejas slēdziens nav saistošs valsts muitas dienestiem, kas lemj par pieteikumu izsniegt atļauju veikt pārstrādi muitas kontrolē.

Par trešo un ceturto jautājumu

34 Uzdodot trešo jautājumu, kas ir jāaplūko kā nākamais, iesniedzējtiesa būtībā vēlas uzzināt, vai Tiesa saskaņā ar EKL 234. pantu var pārbaudīt tāda Komitejas slēdziena spēkā esamību, kas sniegts saskaņā ar Muitas kodeksa 133. panta e) punktu. Gadījumā, ja Tiesa uzskata, ka tās kompetencē ir veikt šādu pārbaudi, iesniedzējtiesa, uzdodot ceturto jautājumu, vēlas uzzināt, vai Komitejas slēdziens, par kuru ir runa pamata prāvā, ir spēkā gan saistībā ar tajā sniegto pamatojumu, gan saistībā ar tajā izvirzītajiem ekonomiskajiem argumentiem.

35 EKL 234. pantā ir noteikts, ka Tiesas kompetencē ir sniegt prejudiciālus nolēmumus par EK līguma interpretāciju un par Kopienu iestāžu un Eiropas Centrālās bankas tiesību aktu spēkā esamību un interpretāciju.

36 Saskaņā ar Tiesas judikatūru šī norma piešķir Tiesai kompetenci sniegt prejudiciālus nolēmumus par Kopienu iestāžu tiesību aktu spēkā esamību un interpretāciju bez jebkādiem izņēmumiem (1989. gada 13. decembra spriedums lietā C-322/88 *Grimaldi, Recueil*, 4407. lpp., 8. punkts).

37 Šajā sakarā ir jānorāda, ka netiek apstrīdēts, ka par Komitejas slēdzienu nevar būt atbildīga Komisija. Tā kā Komisija un dalībvalstis var un dažreiz tām jāapspriežas ar Komiteju gadījumā, kad tiek izskatīts pieteikums izsniegt atļauju veikt pārstrādi muitas kontrolē, minētās Komitejas slēdzienu nevar uzskatīt par [Kopienas] iestāžu tiesību aktu minētās judikatūras nozīmē. Šādu secinājumu var izdarīt, arī ņemot vērā mērķi, ar kādu tika izveidota Komiteja, proti, vienkārši nodrošināt ciešu un efektīvu sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju jomā, uz kuru attiecas Muitas kodekss.

38 Attiecībā uz Komitejas slēdziena juridisko raksturu, pirmkārt, ir jāatgādina, kā izriet no šī sprieduma 26.–33. punkta, ka tas nav saistošs valsts muitas dienestiem, kas lemj par pieteikumu izsniegt atļauju veikt pārstrādi muitas kontrolē.

39 Šī interpretācija ir apstiprināta Tiesas judikatūrā, kas attiecas uz citiem līdzīga rakstura atzinumu veidiem, piemēram, atzinumiem, kurus ir sniegusi Kopējā muitas tarifa nomenklatūras komiteja, kas ir izveidota ar Padomes 1969. gada 16. janvāra Regulu (EEK) Nr. 97/69 par kopējā muitas tarifa nomenklatūras vienādas piemērošanas pasākumiem (OV L 14, 1. lpp.). Saistībā ar Komitejas slēdzienu ir jānorāda, ka, kaut arī tas ir būtisks līdzeklis, kā nodrošināt, ka dalībvalstu muitas dienesti vienādi piemēro Muitas kodeksu, un to var uzskatīt par līdzekli, kas ir izmantojams minētā kodeksa interpretācijai, tam nav juridiski saistoša spēka (šajā sakarā skat. 1977. gada 15. februāra spriedumu apvienotajās lietās 69/76 un 70/76 *Dittmeyer, Recueil*, 231. lpp., 4. punkts; 1980. gada 11. jūlija spriedumu lietā 798/79 *Chem-Tec, Recueil*, 2639. lpp.,11. un 12. punkts, kā arī 1994. gada 16. jūnija spriedumu lietā C-35/93 *Develop Dr. Eisbein, Recueil*, I-2655. lpp., 21. punkts).

40 Tā kā Komiteja tika izveidota, lai nodrošinātu ciešu un efektīvu sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju jomā, uz kuru attiecas Muitas kodekss, dalībvalstu muitas dienestiem ir pienākums tikai ņemt vērā šo slēdzienu, nevis to ievērot, pieņemot galīgo lēmumu. Līdz ar to, veicot tiesisko kontroli, valsts tiesai attiecīgā gadījumā ir jāpārbauda pēdējais minētais lēmums.

41 Tādējādi uz trešo jautājumu ir jāatbild tā, ka Tiesa nevar atbilstoši EKL 234. pantam pārbaudīt Komitejas slēdziena, kas ir sniegts saskaņā ar Muitas kodeksa 133. panta e) punktu, spēkā esamību.

42 Ņemot vērā uz trešo jautājumu sniegto atbildi, uz ceturto jautājumu nav jāatbild.

Par pirmo jautājumu

43 Uzdodot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa vēlas uzzināt, kā interpretēt Muitas kodeksa 133. panta e) punktā iekļauto frāzi "nekaitējot līdzīgu preču ražotāju būtiskajām interesēm Kopienā". Tā būtībā vēlas uzzināt, vai, izskatot pieteikumu izsniegt atļauju veikt pārstrādi muitas uzraudzībā atbilstoši šai normai, ir jāņem vērā ne tikai galaproduktu tirgus, bet arī ekonomiskā situācija, kāda pastāv to izejvielu tirgū, kuras izmanto minēto produktu ražošanai.

44 *Coberco Dairy Foods* uzskata, ka frāze "līdzīgu preču ražotāju būtiskās intereses Kopienā" Muitas kodeksa 133. panta e) punkta nozīmē ir interpretējama tā, ka tā attiecas tikai uz pārstrādes produktu, proti, Kopienas galaproduktu ražotāju interešu novērtējumu.

45 Grieķijas un Nīderlandes valdība, kā arī Komisija uzskata, ka — ņemot vērā Muitas kodeksa 133. panta e) punkta formulējumus, kontekstu un mērķus — pārbaudot saimnieciskos nosacījumus, ir jāņem vērā gan pārstrādes produktu ražotāju intereses, gan to preču ražotāju intereses, kas ir līdzīgas tām, ko izmanto pārstrādes procesā.

46 Vispirms Itālijas valdība apgalvo, ka saimnieciskie nosacījumi ir jāpārbauda saistībā ar izejvielām, jo, pirmkārt, tieši uz tām attiecas procedūra, saskaņā ar kuru pārstrāde tiek veikta muitas kontrolē, un, otrkārt, tieši attiecībā uz šiem produktiem ir paredzēti šajā labvēlīgajā procedūrā iekļautie aizsardzības pasākumi. Otrkārt, ar tādu pašu mērķi šī pārbaude būtu jāveic, ņemot vērā Kopienas tirgu. Treškārt, lēmums, kas šādā veidā ir pieņemts, būtu jāpiemēro vienādi visās dalībvalstīs.

47 Ir jānorāda, ka Muitas kodeksa 133. panta e) punkts, kurā ir norāde uz "līdzīgu preču ražotāju būtiskajām interesēm Kopienā", neprecizējot, vai tā attiecas tikai uz galaproduktu ražotājiem, vai arī uz to izejvielu, kas ir izmantotas minēto produktu ražošanai, ražotājiem, nesniedz skaidru atbildi uz uzdoto jautājumu, līdz ar to ir jāņem vērā situācija, uz kādu attiecas šī norma, proti, ekonomiskā muitas procedūra, uz kuru attiecas norma, un šīs procedūras mērķi.

48 Atbilstoši Muitas kodeksa 130. pantam procedūra, saskaņā ar kuru pārstrāde tiek veikta muitas kontrolē, ļauj Kopienas muitas teritorijā izmantot ārpuskopienas preces, nepiemērojot tām ievedmuitu vai tirdzniecības politikas pasākumus, darbībās, kas maina to raksturu vai stāvokli, un šādu darbību rezultātā radušos produktus laist brīvā apgrozībā ar tiem atbilstošu ievedmuitas nodokļa likmi. Šī procedūra saskaņā ar Īstenošanas regulas 551. panta 1. punkta pirmo daļu ir piemērojam precēm, kuru pārstrādes rezultātā tiek iegūti produkti, kuriem ir piemērojams zemāks ievedmuitas nodoklis nekā ievedprecēm.

49 Procedūra, saskaņā ar kuru pārstrāde tiek veikta muitas kontrolē, tika izstrādāta, lai novērstu, ka pārstrādes darbības Kopienā varētu negatīvi ietekmēt automātiska Kopienas muitas tarifa piemērošana. Tomēr, tā kā Kopienas pārstrādātājiem ir piešķirta priekšrocība saskaņā ar šo procedūru nemaksāt muitas nodokli par precēm, kas ievestas no trešām valstīm, minētā procedūra tomēr var kaitēt iespējamo pārstrādes procesā izmantoto izejvielu ražotāju būtiskajām interesēm Kopienā.

50 Ņemot vērā šo iespējamo interešu konfliktu, ir skaidrs, ka Muitas kodeksa 133. panta e) punktā paredzētās saimniecisko nosacījumu pārbaudes mērķis ir ņemt vērā šīs dažādās intereses, proti, izejvielu pārstrādātāju intereses un līdzīgu preču ražotāju intereses Kopienā. Šīs normas mērķis, kā to uzsver Komisija, ir novērtēt priekšrocības, ko saistībā ar pārstrādes darbībām rada atļauja veikt pārstrādi muitas kontrolē, ņemot vērā iespējamo šādas atļaujas piešķiršanas ietekmi uz situāciju, kādā atrodas Kopienas ražotāji, kas ražo preces, kuras ir līdzīgas tām, kas tiek pārstrādātas.

51 Turklāt šī Muitas kodeksa 133. panta e) punktā izvirzītā mērķa interpretācija, saskaņā ar kuru ir jāaizsargā visu Kopienas ražotāju intereses, proti, gan galaproduktu ražotāju intereses, gan to izejvielu ražotāju intereses, ko izmanto minēto produktu ražošanai, ir vienīgā, saskaņā ar kuru ir iespējams ņemt vērā

Kopienas kopējo politiku, tostarp kopējās lauksaimniecības politikas prasības, kā tas ir paredzēts Muitas kodeksa trešajā un ceturtajā apsvērumā.

52 Tādējādi uz pirmo jautājumu ir jāatbild tā, ka, izskatot pieteikumu izsniegt atļauju veikt pārstrādi muitas kontrolē atbilstoši Muitas kodeksa 133. panta e) punktam, ir jāņem vērā ne tikai galaproduktu tirgus, bet arī ekonomiskā situācija to izejvielu tirgū, ko izmanto minēto produktu ražošanai.

Par otro jautājumu

53 Uzdodot otro jautājumu, iesniedzējtiesa vēlas uzzināt, kādi kritēriji ir jāizmanto, interpretējot Īstenošanas regulas 502. panta 3. punktā paredzēto frāzi "radīt vai uzturēt apstrādi [pārstrādi]", un vai ir jāņem vērā, ka paredzēto pārstrādes darbību rezultātā ir radīts minimālais darbavietu skaits.

54 *Coberco Dairy Foods* uzskata, ka, tā kā minētā norma neparedz nekādus ierobežojumus attiecībā uz uzturamo vai izveidojamo darbavietu skaitu, šis darbavietu skaits līdz ar to nav atbilstošs kritērijs.

55 Pirms atļaujas veikt pārstrādi muitas kontrolē izsniegšanas valsts muitas dienestiem saskaņā ar Muitas kodeksa 133. panta e) punktu un Īstenošanas regulas 502. panta 3. punktu ir jāpārbauda, vai ir izpildīti daži saimnieciskie nosacījumi, it īpaši, ja runa ir par precēm, uz kurām attiecas lauksaimniecības politikas pasākumi, piemēram, par cukuru.

56 Saskaņā ar Muitas kodeksa 133. panta e) punktu, veicot šo pārbaudi, ir jābūt iespējai noskaidrot, vai atļauja veikt pārstrādi muitas kontrolē var būt viens no veidiem kā veicināt preču pārstrādes iespēju radīšanu vai uzturēšanu Kopienā, nekaitējot līdzīgu preču ražotāju būtiskajām interesēm Kopienā. Nosacījums, ka minētajai atļaujai ir jāveicina pārstrādes iespēju radīšana un uzturēšana Kopienā, ir iekļauts arī Īstenošanas regulas 502. panta 3. punktā.

57 Kaut arī šajās normās, kas iekļautas Kopienas tiesiskajā regulējumā, kurš piemērojams procedūrai, saskaņā ar kuru pārstrāde tiek veikta muitas kontrolē, nav norādīti dažādi kritēriji, kas ir jāņem vērā, novērtējot tajās paredzētos saimnieciskos nosacījumus, ir jāatgādina par minētās procedūras mērķiem, kas ir izklāstīti šī sprieduma 50.–52. punktā, un tas, ka, pārbaudot minētos nosacījumus, ir paredzēts ņemt vērā dažādas izejvielu pārstrādātāju intereses un dažādas līdzīgu preču ražotāju intereses Kopienā, vienlaicīgi ievērojot arī kopējo politiku prasības.

58 Ņemot vērā šos apsvērumus un piekrītot Nīderlandes un Grieķijas valdības, kā arī Komisijas viedoklim, ir jānorāda, ka minētajās normās paredzētie saimnieciskie nosacījumi ir jānovērtē, ņemot vērā visus apstākļus kopumā, piemēram, veiktā ieguldījuma vērtību, darbības pastāvīgo raksturu un tās saglabāšanās spēju, radīto darbavietu pastāvēšanas ilgumu, kā arī visus citus attiecīgus apstākļus, kas ir saistīti ar pārstrādes iespēju radīšanu vai uzturēšanu. Kaut arī tas, ka paredzēto pārstrādes darbību rezultātā ir radīts minimālais darbavietu skaits, ir svarīgs apstāklis, kas jāņem vērā, veicot saimniecisko nosacījumu pārbaudi, kā to pieprasa Muitas kodekss un tā Īstenošanas regula, tas nebūt nav vienīgais apstāklis, kas ir jāņem vērā. Kritēriji, kas ir jāņem vērā, veicot minēto pārbaudi, ir atkarīgi no attiecīgās pārstrādes darbības rakstura, un katra saimniecisko nosacījumu pārbaude ir jāveic, ņemot vērā konkrētus apstākļus, kādi pastāv attiecīgajā situācijā.

59 Tādējādi uz otro jautājumu ir jāatbild tā, ka viens no kritērijiem, kas ir jāņem vērā, lai novērtētu "pārstrādes radīšanu un uzturēšanu" Muitas kodeksa 133. panta e) punkta un Īstenošanas regulas 502. panta 3. punkta nozīmē, var būt kritērijs, kas attiecas uz to, ka paredzēto pārstrādes darbību rezultātā ir radīts minimālais darbavietu skaits, bet tas nav vienīgais kritērijs. Minētie kritēriji ir atkarīgi no attiecīgās pārstrādes darbības rakstura, un valsts muitas dienestam, kura uzdevums ir pārbaudīt saimnieciskos nosacījumus atbilstoši abām minētajām normām, ir vispārīgi jānovērtē visi attiecīgie apstākļi, tostarp tie, kas ir saistīti ar radīto darbavietu skaitu, veiktā ieguldījuma vērtību vai paredzētās darbības pastāvīgo raksturu.

Par tiesāšanās izdevumiem

60 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, izņemot minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumus, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

1) novērtējot pieteikumu izsniegt atļauju veikt pārstrādi muitas kontrolē atbilstoši 133. panta e) punktam Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. novembra Regulu (EK) Nr. 2700/2000, ir jāņem vērā ne tikai galaproduktu tirgus, bet arī ekonomiskā situācija, kāda pastāv to izejvielu tirgū, kuras izmanto minēto produktu ražošanai;

2) **viens no kritērijiem, kas ir jāņem vērā, lai novērtētu "pārstrādes radīšanu un uzturēšanu" Regulas Nr. 2913/92, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2700/2000, 133. panta e) punkta un Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2001. gada 4. maija Regulu (EK) Nr. 993/2001, 502. panta 3. punkta nozīmē, var būt kritērijs, kas attiecas uz to, ka paredzēto pārstrādes darbību rezultātā ir radīts minimālais darbavietu skaits, bet tas nav vienīgais kritērijs. Minētie kritēriji ir atkarīgi no attiecīgās pārstrādes darbības rakstura, un valsts muitas dienestam, kura uzdevums ir pārbaudīt saimnieciskos nosacījumus atbilstoši abām minētajām normām, ir vispārīgi jānovērtē visi attiecīgie apstākļi, tostarp tie, kas ir saistīti ar radīto darbavietu skaitu, veiktā ieguldījuma vērtību vai paredzētās darbības pastāvīgo raksturu;**

3) **Tiesa nevar atbilstoši EKL 234. pantam pārbaudīt Muitas kodeksa komitejas slēdziena, kas ir sniegts saskaņā ar 133. panta e) punktu Regulā Nr. 2913/92, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2700/2000, spēkā esamību;**

4) **Muitas kodeksa komitejas slēdziens nav saistošs valsts muitas dienestiem, kas lemj par pieteikumu izsniegt atļauju veikt pārstrādi muitas kontrolē.**

[Paraksti]